

meldelse om, at man forbeholder sig den, og at ethvert udgivet Eksemplar skal være forsynet med Navn og Ordet „eneberettiget“. Det turde endog være rigtigt, for ikke at paalægge den Myndighed, der skal modtage Anmeldelserne, et altfor besværligt Gjern, at træve, at ikke blot Ordet „eneberettiget“ skal findes paa Eksemplarerne, men tillige Angivelse af, naar Eneretten er udløben. En i denne Retning gaaende Ændring til § 41 har Udvalget bragt i Forslag. Derimod har Udvalget anset det forvarligt noget at lempe den i § 41, 3dje Stykke indeholdte Regel om Fotografier, der ere udsorte efter Bestilling, i Retning af de i den nævnte Henvendelse udtalte Duffer, saaledes at Bestillerens Eneret kun fastholdes ved Portrætfotografier, medens den ved andre bestilte Fotografier tillægges Fremstilleren, med Forbehold i Henseende til Afhændelse af Fotografierne af Bestillerens Samtykke. Denne Bempelse til Gunst for Fotografen medfører ingen Forandring i Forlagets Regel om, at det bestilte Fotografi ikke uden Bestillerens Samtykke maa udstilles til offentlig Besuelse. Denne Del af Bestemmelsen i § 41, 3dje Stykke er derfor bibeholdt uforandret.

De almindelige Bestemmelser, som indeholdes i Forlagets fjerde Afsnit, har Udvalget i det hele kunnet slutte sig til. Den Tante, som fra et Medlems (D. Hansen) Side blev udtalt ved Forlagets 1ste Behandling, at Forfølgningen til Straf fra privat burde gøres til offentlig efter Begæring, har i Udvalget ikke bundet Tilslutning, og han har derfor troet ikke at burde fastholde den. Til § 45 foreslaar Udvalget at føje en nærmere Angivelse af, hvad der skal anses som „danste Forlag“. Man har herved for Dje, at den Regel, der som Undtagelse fra Principet giver fremmede Forfattere den danske Lovs Bestyttelse, naar de lade Værket udkomme paa dansk Forlag, er givet i den danske Forlagsvirksomheds Interesse, og derfor ikke bør finde Anvendelse, naar fremmede Forlagsforetninger indrette Hiltaler her i Riget.

Til Forklaring af de Ændringer, man foreslaar ved § 46, bemærkes, at man ikke har noget imod, at der tages saa meget Hensyn til Fortiden, som sket ved Forlagets Regler i Paragraffens 2det og 3dje Stykke, og hvorefter bl. a. endog blot lodlig paabegyndte Gengivelser fremdeles kunne offentliggøres, selv om Offentliggørelsen vilde være forbudt efter den ny Lov. Men der ses ingen Grund til, at der endog skal gives 3 Maaneder efter Lovens Kundgørelse til med den nævnte Virkning at paabegynde en Gen-

givelse. Grænsen i saa Henseende bør formentlig være Lovens Kundgørelse.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) I 2den Linie efter „til“ indskydes: „at offentliggøre sit Skrift“, og disse Ord udgaa i Paragraffens sidste Linie.

Til § 3.

2) I 1ste Stykke, 1ste Linie, rettes „Skrift“ til: „Værk“.

3) I 2det Stykke, 1ste Linie rettes „til“ til: „af“.

Til § 4.

4) I 4de Stykke, 3dje og 4de Linie rettes „de 10 Aar“ til: „ovennævnte Frist“.

Af D. Hansen:

Til § 6.

5) Til sidste Stykke efter „hører“ føjes, idet „“ forandres til „“: „samt for Værker, der ere frembragte ved Samvirken mellem en Forfatter og en Kunstner (illustrerede Værker)“.

Af Udvalget:

Til § 7.

6) I 1ste Stykke, 3dje Linie, udgaa Ordet „særlig“.

Til Kapitel II.

Overskriften.

7) I Slutningen tilføjes: „m. m.“.

Til § 9.

8) Paragraffens Begyndelse („Har . . . Forlæggeren“) rettes til: „Har Forfatteren overdraget Ret til Udgivelse af sit Værk til en Forlægger, er denne“.

9) I 1ste Stykke, sidste Linie, og 2det Stykke, 2den Linie, rettes: „nye“ til: „nyt“.